

RØFFEN

www.sgk.no

NR. 1/2006 MEDLEMSAVIS FOR STAVANGER GOLFKLUBB

En særdeles attraktiv og velpleid **50-åring**

Jubileet er en markering overfor byen, en anledning til å vise våre tradisjoner og vår historie. Vi må nytte anledningen til å bli enda mer synlig. Allerede nå har vi hatt litt oppmerksomhet i Norsk Golf og den lokale pressen, og mer vil komme, forteller Steinar Fløisvik og Terje Haukelid.

AV NINA TJOMSLAND

- Vi har mye å være stolte av: SGK er fjerde eldst i landet, og var klubb nummer to til å anlegge 18 hull. Vi har fantastisk mange hyggelige og engasjerte medlemmer. En symbolsk liten takk til alle blir en eksklusiv cap som alle får, en spesiell 2006-årgang med begge logoene på. Den nyeste logoen foran, den eldste bak – så kan jo folk velge hvordan de vil bære sitt hodeplagg!

Høydepunktet i klubbens indre jubileumsliv blir den lukkede turneringen med stor fest, lørdag 10. juni. Lukket vil si at den bare er for medlemmene.

KLUBBENS GAVE TIL MEDLEMMENE

I anledning jubileet får alle klubbens medlemmer en flott caps i foræring! Den finnes i sort og khaki og har SGK-logo både foran og bak.

Du får den i startboden!

(Foto: Solfrid Foseide)

Fra klubbens spede begynnelse i 1956 til i dag har klubbhuset og banen stadig blitt forbedret. At noen i sin tid tenkte tanken om en golfbane her, må vi være dem evig takknemlige for. Steinar Fløisvik og Terje Haukelid til høyre i bildet utefor klubbens nye tilbygg. (Foto: Ellen Jepson)

I den lekre proshopen vil proene Jan Egil Nærland, Henning Lindanger og Gunnar Løvik (ny - tilbake fra Sveio GK) ta vel imot oss. (Foto: Ellen Jepson)

-fortsatt fra side 1

Klubben har i dag rundt 1900 – hva da om 1000 gjerne vil være med og spille i jubileumsturneringen?

– Da leier vi inn et sirkustelt, foreslår Steinar og Terje, og forsikrer seg selv om at dersom påmeldingen når nye høyder, si 200 spillere, går det an å bruke hele lørdagen, starte 07.00 og sende ut to runder shotgun.

Kontingent for spill og fest blir slått sammen, så her skal vi melde oss på til hele pakken.

Blant to-tre andre spesielle arrangementer er en invitasjonsturnering for junior, 4. juli. Onsdagen før NM, 2. august, går en stor turnering for spesielt innbudte. I tillegg blir jubileet gjenspeilet i et par mindre klubbturneringer, da mest i premieringen.

Så tøff går det an å bli med ny jubileumscaps og ditto jubileumsgenser, som i likhet med capsen, har 1956- og 2006 logoen påbrodert. Capsen FÅR du, genseren kan du kjøpe i den nye proshopen – som også har mye annet fristende på lur.

(Foto: Solfrid Foseide)

- forts. intervju med Steinar og Terje

Godt humør og grei innstilling

Hva betyr jubileet for klubbens profil?

- Først og fremst at vi oppgraderer både bygg og bane. Videre er det jo viktig at vi utgir jubileumsboka, som vi trykker i 3000 eksemplarer i første omgang. Fra vårt ståsted, her i administrasjonen, betyr denne markeringen også at vi får litt mer trekk overfor bedrifter.

- Hvordan kan vi menige medlemmer best bidra til profileringen av en særdeles attraktiv 50-åring?

Med godt humør og grei innstilling, så klart. Men mest av alt gjennom å utvise god golf-etikette. Her er ingen forskjell mellom årsklassene, sier banemannskapene som ser hva som skjer. Nedslagsmerker og oppslatte torver var forferdelig i fjor. Søppel er bedre enn for noen år siden, men kan ennå bli bedre – vi må få ut flere bossdunker. Fugler og ekorn er selvfølgelig medskyldige, – men spillerne er det største problemet! – mye sneiper blir tråkket ned, og det ser ille ut.

Generelt er det også for mye sakte spill. Noen spillere gjør hver eneste runde til en turne-

ring, bruker uendelig med tid for å få det siste stableford-poenget. Også sponsorturneringer kan flyte ut i tid. Dette går på spilleforståelse.

Vi setter veldig pris på dugnadsinnsatsen. Nå trenger vi jo også en stor funksjonærstab til NM, alt fra score-rapportører på banen til vaktjenester av ulik art. Siden mesterskapet går over fire dager, må vi nok sette opp en del skiftordninger. Turneringskomiteen er hjertet i arrangementet, men denne gangen blir vi nødt til å gå bredere ut.

Eksklusiv stil i klesveien

- Er capsene med begge logoer et signal inn i debatten som har gått noen år?

- Det er bare dette året at vi bruker begge. Alle får jo da en cap, mens styret, komité-medlemmer og sponsorer i tillegg får et sett klær med dobbel logo: vindjakke, v-genser og piké-skjorte i blått.

- Men hva med menige spillere?

- En annen versjon av jubileumsplaggene er lagt ut for salg i proshopen.

2006 blir en eksklusiv årgang!

Det nye tilbygget med utvidet proshop og egen IT-avdeling er på plass. Så godt glir det inn i helheten at mange ikke engang oppdager at noe er forandret. Med tid og stunder skal resten av taket (til venstre for det nye) bli belagt med samme type panner som tilbygget har fått. Da blir det perfekt! Uteplassen er blitt enda lunere – og mange koste seg i sola under "Vårspretten" – den store seniorturneringen som gikk på SGKs bane i april.

Fantastisk jobba, INGE!

Alt vi ser rundt oss når vi kommer opp på plassen rundt klubbhuset bærer preg av sjefgreenkeeper Inges kreative evner. Foruten de nydelige murene i Rennesøystein, er kronen på verket (foreløpig) det nye ventehuset på teestedet hull 10. Originale panner og vinduer pryder taket, og inne, under halvtaket blir det lunt og godt å sitte mens vi ventar på å få slå ut. (Tekst & foto: Ellen Jepsen)

Jubileumsboka – en historisk kavalkade fra første spadetak

Redaktør Torbjørn Svendsen har store forventninger til Stavanger Golfklubbs jubileumsbok, som han selv har hatt hovedansvaret for å skrive.

- Klubben må ha hatt fantastiske sekretærer i alle år. Det finnes utrolig mye dokumentasjon, sier han.

AV CAMILLA KLOVNING

Trekløveret som arbeider med jubileumsboken er samlet til redaksjonsmøte der tekst og bilder diskuteres.

(Foto: Magnus Jepson)

50-ÅRSJUBILANT:

I forbindelse med at Stavanger Golfklubb fyller 50 år denne sesongen, ble sportsredaktør i Rogalands Avis og SGK-medlem Torbjørn Svendsen for to og et halvt år siden bedt om å skrive jubileumsboka. I disse dager gjøres boka ferdig, og redaktøren er fornøyd med resultatet.

- Tanken min har hele tiden vært å ta vare på historiefortellingen gjennom en kavalkade fra 1956 til 2006. Vi har fått med oss det meste av sportslige og administrative hendelser, som vi deretter har krydret med andre kuriøse småhistorier, særlig fra de første 30 årene, sier Svendsen. Sammen med kildeansvarlig Rolf Sanne har han lagt mye arbeid ned i boka, som til slutt kommer til å telle 210–220 sider.

Plagsomt godt tid

- Boka er helt ferdig først når jeg har skrevet forordet, men Ellen (Jepson) har laget ferdig alle sidene, sier

Svendsen, som tok to måneders skrivepermisjon fra RA før jul for å konsentrere seg om jubileumsboka.

- Det verste har egentlig vært at jeg har hatt så god tid på meg. Vi ble enige om at jeg skulle skrive boka for to og et halvt år siden, og det har vært det mest plagsomme med hele prosessen. Det hadde vært kjekkere å få beskjed fire måneder før deadline, sier forfatteren. Nå er han imidlertid så godt som ferdig med arbeidet, men han tar ikke på seg hele æren selv.

Rolf hadde stålkontroll

- Steinar (Fløisvik), Inge (Ullestad), Ellen (Jepson) og Rolf Erik (Sanne) har vært sterke bidragsytere. I begynnelsen var det veldig mye Rolf som jobbet med boka. Han gjorde et kjempearbeid med å samle og registrere all informasjon og dokumentasjon. Klubben må ha hatt strålende sekretærer i alle år, for det finnes et fantastisk lager med dokumentasjon, sier Torbjørn Svendsen, som synes det har vært en morsom oppgave.

Torbjørn Svendsen
- redaktør og forfatter

Ellen Jepson - billedredaktør,
medforfatter og utformer

Rolf Erik Sanne - medforfatter
og kildeansvarlig

Her skal det gå profit for seg

AV NINA TJOMSLAND

"Aldri mer" sa Nina Middelthun forrige gang hun var med på å arrangere NM. Det var i 1986 – og regnet bøttet ned slik at vannstanden nådde langt oppover høy-støvlene. Hun skulle aldri si aldri, hun heller. Nå dreier livet seg om NM i august: hun er formann for en betraktelig utvidet turneringskomité.

Det var da det – høyvann på greenen under NM i 1986. Nina Middelthun (dåværende formann) holder paraplyen mens klubbens store håp, Tore Chr. Sviland tester vannstanden på 18. green. (Foto: Pål Christensen, Stavanger Aftenblad)

Gjennom de 20 årene siden forrige NM ved Stokkavannet er det skjedd omfattende endringer i opplegget. Sist gikk konkurransen over to dager, og deltakerne spilte 36 hull på én dag. Nå går mesterskapet over fire dager, og deltakerne går bare 18 hull hver dag.

I 1986 ble greener og fairwayer klippet når banemannskap fant det nødvendig. Nå er kriteriene fastlagt for både hvordan og når banen skal klippes under mesterskapet.

Norges Golfforbund sender en forbundsdommer med minst to meddommere pluss eventuelle aspiranter. Nytt av fjoråret var at forbundet har utdannet superturneringsledere, og at en teknisk delegert kommer til møter her for å forsikre seg om at alt er i orden, at kortmottak og IT-opplegg fungerer som det skal.

Score-rapport fra hvert tredje hull

Blant annet skal antall slag for hver spiller rapporteres for hvert tredje hull, og gå direkte ut på nett og storskjerm. **Golfbox** er stikkord her.

For hver eneste turnering i klubben blir det nå satt opp en mal, og alle kriterier går inn i Golfbox systemet. Dette er nytt for klubben, men de som stiller med det, er gjennom proffe, og systemet vil bli prøvd ut gjennom månedene opp mot NM. Etter hvert vil alle brukere bli godt kjent med opplegg og muligheter.

Nina Middelthun viser fram en hel organisasjonsplan for mesterskapet, komplett med alt fra en utvidet turneringskomité til HMS – helse, miljø, sikkerhet – ansvarlig Joao Leitao, og IT-duoen Wenche Døskeland og Magnus Jepson. Hver eneste bit er vesentlig – de frivillige ikke minst.

Bruker gamle back-tee på hull 4

- Det blir en stor oppgave å motivere og lede alle de frivillige som må til?

- Vi håper folk stiller opp og synes det er kjekt å være med, sier Nina Middelthun. - Dette er jo en gylden anledning til å være med og skape noe fint for nye 50 år. Skal vi lykkes, må vi vite at hver enkelt gjør det hun eller han har påtatt seg.

Året er 1968. SGKs Dagfinn Klovning (t.h.) er spent når Yngve Eriksen, Sarpsborg, driver ut på vannhullet nr. 4 under Junior-NM. Golfpresident Arild Wahlstrøm (t.v.) følger nøye med de unge talentene. Dette teestedet skal nå pusses opp til årets NM. (SGK arkivfoto)

Vi trenger flest frivillige de to første dagene, torsdag og fredag, når det er flest spillere.

Noen oppgaver vil kreve spesielt rolige, sindige og diplomatiske folk: på hull 4 skal vi bruke den gamle back-tee-en ved vannet, og da gjelder det å forhandle med syklist, joggere og turgåere for å unngå farefulle øyeblikk.

På den annen side skal vi ikke ha forecaddies. Banemannskap og dugnadsgjenger har gjort en kjempejobb i røffen i vinter, slik at også disse områdene skal være oversiktlige og greie.

Trolig rundt 90 spillere

- Hvor mange deltakere regner dere med?

- Trolig vil det dreie seg om rundt 90 herrer og 30 damer fra først av. Det er ulike kriterier. Kvalifisering begynner allerede nå med AMA-tur på Solastranden i slutten av april og deretter Norges-Cup på Sola.

Deltakere vil melde seg på 14 dager før, men også de to siste ukene er det muligheter til å kvalifisere seg; faktisk går siste kvalifiseringsturnering søndagen før NM starter på følgende torsdag.

I tillegg disponerer Norges Golf-forbund såkalte "wild cards", og SGK har to. Slik blir listen over mulige deltakere forandret hele tiden. Uansett blir det knallhardt å komme med. For 20 år siden var handicapgrensen helt oppe i 6-7. Nå vil den kanskje ligge rundt 2.

Norges Golf-forbund har også bedt SGK holde NM for funksjonshemmede spillere, samme helg. Viljen er der, så absolutt. Eneste vanskelighet kan være bruk av golfbil på banen dersom det blir vått, sier Nina.

I det hele tatt: å organisere et NM er ikke noe du gjør, enkelt og greit, ved siden av en jobb. Men hun merker jo at hun kan hente fram erfaringer fra tidligere år, spesielt fra de tre årene hun var formann i klubben: - Du får et slags overblikk over hva som skal til, sier hun.

På ett felt hjelper verken erfaring, organisasjonsevne eller godvilje: **Været.** Det er bare å håpe. Er været godt, er alle blide og alt går så mye lettere...

KLUBBENS ALLER FØRSTE NORGESMESTRE

1972: Svein Knutsen

Vi måtte like til 1972 før klubben fikk sitt første NM-gull - på hjemmebane. På bildet fra denne store begivenheten ser vi en stolt Svein Knutsen med flotte NM-pokaler. Johan J. Horn, helt til venstre i bildet, applauderer. Han ble denne gangen slått av unge Knutsen. Applauderer gjør også Fredrik Knutsen (til høyre for Svein). Han ble selv uoffisiell norgesmester (senior) på Bogstad dette året.

1972: Anne Sverdrup

I 1972 vant Anne Sverdrup NM i jenteklassen på hjemmebane, men på grunn av liten deltakelse dette året kan det tenkes at hun satte mer pris på NM-gullet hun tok i jenteklassen året etter (Bergen GK).

Fra grønt til brunsvidd gress

USA, Sør-Afrika, Portugal og Spania. Are Åsland Friestad (16) nyter godt av NGFs og Stavanger Golfklubbs satsing på unge spillere. I år sikter han mot nye høyder, med NM på hjemmebane som et av høydepunktene.

AV CAMILLA KLOVNING

STORE AMBISJONER: Are Åsland Friestad opplevde en blandet fjorårssesong, hvor en lang periode med nedturer ble fulgt av den ene oppturen etter den andre. Størst av alt var sølvmedaljen fra lag-EM for juniorer, og siden den gang har Norges Golfforbund (NGF) fortsatt å satse stort på det unge norske laget. Are har lagt om svingen sammen med trener Jan Egil Nærland på Tennisland, og tilbrakt resten av vinteren på grønne greener i tre forskjellige verdensdeler.

- Jeg har vært med på den ene treningsleiren etter den andre. Det begynte med Arizona i starten av januar. Deretter har jeg vært i Sør-Afrika og Spania – også det med forbundet – og i Portugal med Stavanger Golfklubb. Det er kjempegøy å få være med på dette opplegget, og både forbundet og klubben satser hardt på juniorene nå. Men selv om det er flott å få reise så mye, er det alltid godt å komme hjem, sier Are fra en av stolene i klubbhuset. Juniortreningene med SGK er i gang for sesongen, selv om banen bærer preg av flere uker med snø.

Positiv til sesongstart

Sammen med resten av utviklingslandslaget og observasjonsgruppa har han hatt med seg to trenere på sesongoppkjøring verden rundt. Som regel har det blitt en runde golf til dagen, i tillegg til vanlig trening før eller etter bane-spillet. Fysisk trening har de også fått tid til. Og det er mye på grunn av det gode treningsgrunnlaget at Are ser lyst på årets sesong.

- Det har gått veldig bra så langt, og jeg er langt mer positiv til sesongåpningen i år enn jeg var i fjor. Vi har reist på to ekstra treningsleirer, og har fått et annerledes opplegg og bedre satsing enn tidligere, sier 16-åringen, som håper å fortsette der han slapp i fjor. Da oppnådde han flere av sine beste resultater, og spilte meget bra.

Skolebøker med på tur

-Jeg har forbedret meg teknisk, og har større tro på denne sesongen. Målet er å få spille

Målet for NM er en topp-10 plassering, sier Are. (Foto: Anders Minge)

ARE ÅSLAND FRIESTAD

Født: 13. januar 1990

Bosted: Madlamark

Skole: Gosen ungdomsskole

Høyde: 181 cm

Vekt: 73 kilo

Meritter: EM-sølv lag jr., 6. plass fra

P4-tour i Larvik og 4. plass fra P4-tour i Drammen, tre 1. plasser og en 2. plass fra A-tour.

Beste norske bane (utenom Stavanger): Losby og Larvik

Beste utenlandske bane: TPC Scottsdale, Arizona

VM i Japan og EM i Sverige, og selvfølgelig så mange internasjonale turneringer som mulig, sier Are, som ikke har vært mye på skolen de siste tre månedene.

-Jeg prøver å ligge litt i forkant, og har alltid skolebøker med meg på tur. Av og til må jeg ta igjen litt prøver og sånn likevel, sier han. Til våren er han ferdig med 10. klasse og Gosen skole. Til høsten venter videregående skole, trolig på Wang toppidrettsgymnas. I påsken sesongåpnet han i turneringen French Boys i Frankrike. Deretter følger German Boys og Swedish Boys, alle turneringer for amatørspillere i alderen 13-19 år. Selv har Are Friestad nettopp fylt 16, og han har mange gode golfår foran seg.

NM et stort mål

-Jeg har gått noen runder under par allerede i år, sier Madla-gutten, som forteller at han og de andre på utviklingslandslaget blir inspirert av det Henrik Bjørnstad har fått til i USA.

-Tv'en med PGA-touren står ofte på når vier ute og reiser. Det er klart det er inspirerende å se hva Bjørnstad har fått til. Det viser jo at vi også kan klare det. Drømmen er å nå like langt, sier Are. Han gleder seg til NM på hjemmebane i begynnelsen av august.

-Det blir kjempekjekt. Målet er en topp 10-plassering, og jeg håper å gå to slag under par på hver runde – altså åtte under totalt. Så får vi se hva det holder til. Hvis jeg spiller solid kan jeg absolutt klare det.

"Går det an å gå på golf?" spurte 8-åringen etter første forsøk med golfkøller, på Guernsey. Her er han sammen med mamma, Solveig Åsland. (Foto: Jonas Harr Friestad)

SKG, det er oss det!

Hvert eneste medlem er med på å forme klubbens ry og omdømme. 50-årsjubileet gir oss en gylden anledning til å vise hvor glade vi er for SGK, og hvor stolte vi er av den.

Jubileumsboka blir en viktig hjelper med sine fortellinger om start og utvikling. Mye vil nok overraske mange av de yngre medlemmene. Den eldste generasjonen vet at banen er håndlaget, skapt av et ufremkommelig kratt- og myrområde av en gjeng vidsynte og forutseende – og spreke og utholdende - folk. I 1956 var norsk golf en ganske sær aktivitet, men banen fikk raskt et ekstra bruksområde: et tynt snølag er nok til å gjøre de jevne og steinplukkete fairwayene brukbare for skiløpere og akere.

Hele den første delen av historien er tilgjengelig, takket være utrettelig innsats fra Alf Thorkildsen og Kjell Øverland. Uten alle nummerne av Golf-entusiasten og boka de skapte til 25-årsjubileet hadde det nå vært ugjørkelig å fortelle om de første tiårene.

Alf Thorkildsen (t.v.) og Kjell Øverland får velfortjent NGFs hederstegn i 1980.

Slik lå banen der da offshore-industrien kom inn og ga klubben et viktig løft. Da golf ble norsk folkesport, var SGK så attraktiv at klubben har vært i stand til å investere i stadige forbedringer. Alle som ikke har vandret her gjennom vinter-månedene, kan nå la seg overraske av nye greener og teesteder, store landskapsendringer komplett med fint jærsk murarbeid, en nesten høflig røff, nytt datarom og sist, men ikke minst, en lys og luftig pro-shop hvor varene virkelig kommer til sin rett.

Nå er det opp til hvert enkelt medlem å bidra til at klubben viser seg fra sin beste side. Vi legger torv på plass som ren refleks, vi slenger ikke søppel rundt om på banen, vi holder spilletempo og slipper eventuelt andre gjennom, vi er oppmerksomme og hjelpevillige.

Hva mener du er viktigst for at vi sammen skal få mest mulig ut av jubileumsåret? Ideelt sett skal Røffen både informere og fungere som forslags- og diskusjonsforum. Ellen Jepson har gjennom en årrekke hatt hovedansvaret for medlemsbladet, og utrettelig skrevet, fotografert og tegnet ut. Selv nå, mens hun utfører et kjempearbeid med å utforme jubileumsboka, bidrar hun med bilder og stoff, og vi er svært takknemlige over at hun også er med fremover. Solfrid Foseide og Camilla Klovning er nye i redaksjonen. Alle fire tar vi gjerne mot alle innspill, meninger, og konstruktiv kritikk, når vi nå går inn i en ny sesong.

Nina Tjomsland (ntjoms@frisurf.no)

Nachos med Sognemorr

AV SOLFRID FOSEIDE

En ting er iallefall sikkert – kaféen har fått nytt gulv! Flott parkett som tåler en trøkk, eller mange - fra golfsko med softspikes, vel å merke. Nå nytter det ikke å lure seg rundt med stålpigger lenger, da vil du sette grundige spor etter deg, noe som straks vil føre til pågripelse. "Pigg-politiet" ser deg!

Morten ønsker velkommen til forfriskninger og dagens aviser i baren. (Foto: Ellen Jepson)

Salatbaren i fjor slo ganske godt an, så den blir oftere å finne i kaféen, noe som sikkert er gledelig for mange.

- Kanskje bør vi ha "dagens rett" en fast dag i uken også, men da er vi avhengig av at noen spiser den. Det nytter ikke å lage opp masse mat som må kastes etterpå. Det ville være dårlig butikk.

Utvikle miljøet videre

Det som kunne vært hyggelig er en medlemskveld ev. siste fredag hver måned. Litt god mat og drikke, bindende påmelding noen dager i forveien, og hvem vet, det kan være starten på et miljø som kan utvikle seg videre, etter hvert som nye medlemmer oppdager hvor hyggelig det er å bli kjent med andre i klubben i litt andre setninger enn ute på banen.

Torsdagene vil – hvis det er folk – åpningstiden utvides pga torsdagsmedal. Mange har lyst til å sette seg ned med en kald en (eller fler) etter runden. Slike miljøskapende tiltak bør flere slutte seg til. Og, man trenger ikke spille medal for å være sosial!

- Noen synes det er vanskelig å forstå at man ikke kan få matservering etter stengetid når det er sponsorarrangement på gang?

- Sann er det bare. Kaféen har sine åpningstider.

Men fortvil ikke, ved henvendelse til personalet kan vi iallefall få kjøpt noe å drikke (baren er åpen), eventuelt sjokolade og is. Så helt utestengte blir vi ikke.

Mange selskaper i vinter

- Hva har dere brukt vinteren til?

- I vinter har det vært mange selskaper, noe som er kjempebra. Ellers har vi avspasert mye overtid fra fjorårssesongen. Tiden er også brukt til å forberede kommende sesong. Så helt arbeidsløse har vi ikke vært, forteller Kjetil.

Til dem som ikke rakk å bruke opp verdikortet sitt i fjor: nå er det desverre for sent. Det varte ut sesongen 2005. Nå når kort ikke skal brukes lenger, oppfordres medlemmene til å bruke kaféen, det må vi nemlig hvis vi ønsker å ha et skikkelig tilbud i klubben vår!

Et siste spørsmål til Kjetil: - Vil det bli mer kjøttdeig på Nachosen i år?

- Nei, i år blir det Nachos med Sognemorr.

Ha en god sesong!

Kristine gleder seg til å ta fatt på ny sesong. (Foto: Ellen Jepson)

Kjetil (Sveum) ser ikke bort fra at det kan bli både spesielle medlemskvelder og forlenget åpningstid etter torsdagsmedal. (Foto: Solfrid Foseide)

Deilig lapskaus etter dugnaden 1. april ga næring til en liten prat med daglig leder i kaféen, nemlig Kjetil.

Fra torsdag 20. april er han, Christine og Morten på plass for å tilfredsstille sultne mager og tørste struper.

Åpningstiden blir fra 1. mai utvidet til kl. 10-19 mandag til fredag og kl. 10-18 lørdag og søndag. Kjetil kan fortelle at menyen ikke er klar enda, men at de kommer til å prøve litt nytt.

KJEMPEKJEKK Treningsleir

13 gutter og en jente deltok på SGKs leir for junior- og elitespillere i portugisiske Vilamoura, med trener Jan Egil Nærland og reiseleder Ronny Knag. Et utmerket opplegg i vinterferieuken ga en flott start på sesongen, rapporterer Lise Lørup.

Deltakerne fra Stavanger møtte Vilamouras beste junior- og elitespillere. Etter en lang og hard kamp måtte de konkludere at portugisernes spilletrening gjennom vinteren nok gjorde utslaget.

Vi begynte forsiktig med et par timers teknisk trening på rangen lørdag morgen, før vi spilte årets første 18 hull på Pinhal, en bane med mange trær, relativt små greener og mange finurlige hull. Den største utfordringen ble været: det regnet uten opphold slik at vi i alle fall gjennomførte en runde i svært realistiske norske forhold. Heldigvis fikk vi ny sjanse til å teste banen på tirsdagen, da været var betydelig bedre.

Søndag spilte vi på en ny og utfordrende bane, Laguna, matchet mot Vilamouras beste junior- og elitespillere. Det endelige resultatet, 10,5 – 2,5 i deres favør, viste nok at det portugisiske laget hadde fått mer spilletrening gjennom vinteren.

Mandag var det lagt opp til 36 hull, som vi vanligvis spiller i store turneringer i Norge. Millenniumbanen er variert med både åpne hull som krever en lang drive og kortere hull med mye trær; store, raske greener og

Ukas desiderte høydepunkt var torsdagsrunden da vi fikk prøve oss på Victoria, en mesterskapsbane i verdensklasse. Den måler 6560 meter fra back tee, og har som mål å bli en av Europas beste og mest sofistikerte baner.

Dagen ble perfekt på alle måter, et minne for livet.

Vilamoura byr på fire førsteklasses golfbaner innenfor ti minutters kjøring fra hotellet. Slik lå alt perfekt til rette for en god oppvarming til årets sesong.

Her er de norske og portugisiske lederne og kapteinenene samlet. Ronny Knag og SGKs trener Jan Egil Nærland til venstre.

Siste dag spilte vi best ball på Laguna med firemannslag. De to beste scorene på hvert hull talte. Vinnerlaget - Christoffer Tønnesen, Lars Engseth, Martin Engelsgjerd og Jan Inge Strand - endte på 152 slag sammenlagt brutto.

I en individuell konkurranse gjennom uken talte beste sammenlagte brutto- og nettoscore på fire av seks runder. Christoffer Tønnesen og Joakim Knag delte seieren i bruttoklassen, mens Ronny Knag vant nettoklassen med Lars Lørup ett slag bak.

På vegne av alle deltakerne vil jeg takke Stavanger Golfklubb for muligheten til å reise på denne kjempekjekke treningsleiren. Også en varm takk til trener og reiseleder for et flott og vel gjennomført opplegg. Etter denne starten på sesongen håper vi spillere å kunne gi noe tilbake gjennom gode plasseringer i turneringer, og som positive representanter for klubben.

DUGNAD

AV ELLEN JEPSON

Inge, Jan Egil & gjengen rydder greiner og kvist (Foto: Ellen Jepson)

Dugnad er et begrep som medlemmene har vært kjent med helt fra klubbens tilblivelse i 1956. Faktum er at golfbanen aldri kunne blitt til uten en formidabel dugnadsinnsats.

Tusenvis av timer ble lagt ned for å få en nesten fullverdig bane klar til klubbens første NM i 1962. Dette året hadde klubben 218 medlemmer, og arbeidsbelastningen på den enkelte var nok mye større enn i dag. Det var Torolf Smedvig som sto i bresjen for mye av arbeidet på banen, og han var støtt og stadig å se på traktoren. Han var utrettelig som dugnadspådriver, men la selv ned ufattelig mange timer til banens beste.

Vi har mye å være takknemlige for, vi som får spille på en så flott bane som vår. Vi sender en stor takk, først og fremst til ildsjelene som stiftet golfklubben, men også til alle dem som gjennom disse 50 årene har deltatt i arbeid og dugnader på banen.

Datoen er 26. mars – dugnaden er i gang!

Men det er noe som ikke stemmer. Åpning er planlagt til 8. april, men snøen ligger ennå cm-tykk flere steder, og på Stokkavatnet ligger is. Greenene er harde av frost, lite som tyder på at det her skal være mulig å putte om en 14-dagers tid.

En liten dugnadsgjeng er møtt opp, Inge dirigerer og det blir ryddet grener og kvist som kjøres bort. Men det er liksom ikke den helt store dugnadssusen – ennå. Minner litt vel mye om vinter – selv om solen skinner!

Vi leser i avisen at mars 2006 var den kaldeste på nesten 50 år. Tenk, at vi skulle oppleve det akkurat nå som vi har jubileumsår og skal ha NM og allslags. Men vi blir litt beroliget av å lese i gamle Golfentusiastene – det var flere år banen ikke ble åpnet før langt ut i mai. Likevel jevnet det seg ut de fleste årene, og golf ble det alltid! Vi hopper fort over de sidene som forteller om NM i pøsregn. I august i år vil vi ha strålende sol og tropevær slik Sandnes & Sola hadde da de arrangerte NM i 2003 - og vår Eirik Tage tok pokalen.

Torolf Smedvig med traktoren.

Inge, Jan Egil og Leif setter pris på dugnadslapskaus etter endt økt (Foto: E. Jepsen)

Bli ledsager på *Onsdagsslicen!*

TEKST OG FOTO: ELLEN JEPSON

Onsdagsslicen trenger ledsagere. En ledsager er en spiller som har etablert handicap og som gjerne har god kjennskap til regler og etikette. Ledsageren skal først og fremst spille *med* nybegynnerne, men også prøve å hjelpe og rettlede når det kommer til konkrete problemstillinger under runden.

Datoen er helt sist i august i fjor. I dag skal jeg, Røffens utsendte, være **ledsager** i Onsdagsslicen. Jeg er satt opp i flight med Ellen, Sigbjørg og Tone. De har alle tre grønt kort, men ingen har ennå etablert handicap. Det er behagelig fønvind og banen er i super kondisjon.

Imponeeeeerende slag

Vi slår ut, og jeg blir overrasket over de gode slagene som allerede på hull 1 gjør seg gjeldende. Ellen har virkelig tåk på drivene. Det går så det SUSER. Utslaget på hull 2 havner på høyde med den lille haugen midt på fairwayen.

Her havnet utslaget på hull 3. En stolt Ellen Dolven har ingen problemer med å sette birdieputten.

Imponerende! Når hun deretter på hull 3 slår sitt første slag ca 10 cm fra hullet og setter birdieputten, må vi jo bare gi oss ende over! Selv klarer jeg (så vidt) en bogey. Og jeg som trodde jeg skulle vise grønt kort-nybegynnerne hvordan golf skal spilles! Men det er jo dette som er så positivt med golf – du trenger ikke være pro for å klare å få til et godt slag eller fixe en birdie!

Mange spørsmål

I løpet av runden kommer vi inn på en del problemstillinger når det gjelder regler – og ikke minst etikette. Hvor skal medspillerne stå når det slås ut fra tee? Kan vi snakke når medspillere slår ut eller putter? Er det lov å flate ut gresset foran eller bak ballen før du slår? Vi snakker også om hvor lett det egentlig er å komme ut av tellingen av antall slag – og om teknikker en kan bruke for å klare dette bedre.

Lærenemme emner

Tone er en meget lærenem elev. Jeg legger merke til at hun slår alle fairway-slagene med syverjern og at hun før hvert slag legger ned køllen for å sikte seg inn på flagget. Litt vel tidkrevende? Jeg foreslår at hun bare prøver å slå – uten all denne målingen. Tone følger oppfordringen, og slagene går helt strålende. Hun "drister" seg også til å prøve femmerjernet istedetfor syveren, noe som resulterer i lengre slag. – Fra nå av skal femmerjernet være min beste venn, sier Tone og antyder at jammen skal hun forsøke seg litt på woodene også – på fairwayen – snart. Store fremskritt, altså!

Superdriveren

Sigbjørg imponerer stort med sine kjempelange utslag. På hull 8 driver hun like til søkket på midten av fairwayen og enda litt lenger. Vi får hakaslepp! Hun forteller (litt stolt) at hun for noen dager siden slo utslaget helt til toppen av bakken på hull 18. Det er det jamen ikke mange damer i klubben som klarer! (Jeg har selv aldri vært i nærheten...)

OM ONSDAGSSLICEN

9-hullsturnering som passer godt for nybegynnere og medlemmer som nettopp har tatt grønt kort.

Spilles ca. hver 14. dag gjennom hele sesongen (se egne oppslag på turneringstavlen).

Målet er at du gjennom å spille skal få bedre kunnskap om regler og etikette, bli kjent med andre medlemmer og få etablert handicap.

Det er sosialt samvær og enkel premiering etter turneringen der dagens runde blir diskutert over en kopp kaffe.

Torhild Ullestad og Hanne Hjorthøy er primus motor for Onsdagsslicen.

Etter å ha prøvd det selv, kan jeg med hånden på hjertet si at det er skikkelig kjekt å være ledsager. Det er også en fin måte å bli kjent med våre nye medlemmer på. Vi har jo alle en gang vært der og vet at øvelse og spilling er det eneste som skal til for å bli en bedre golfer.

Har du lyst til å bli ledsager, eller spille i onsdagsslicen, skriv deg på liste som henger på turneringstavlen. Velkommen vil du være!

Det er mye å tenke på for Sigbjørg, Tone og Ellen når scorekortet skal fylles ut. Viktigst; ikke glem å signere!

Litt Botox i ny og...

SOLFRID FOSEIDE
(TEKST OG ILLUSTRASJON)

Datoen er 3. mars.

Kuldegrader, snø og is gjør det vanskelig å komme i den rette stemningen. Jeg mener, på denne tiden skal det helst begynne å lukte litt vår!

Golfseongen er nesten innen rekkevidde og jeg har planer om å starte oppvarmingen. Eller rettere sagt, jeg HADDE planer. Nå må oppvarmingen skje i form av styrketrening, sånn at eg kan bresa meg me di store musklene mine! "Kjenn på di du, det e muskler det..."

De første årene i golfusens favntak var jeg på golfbanen hver helg hele vinteren gjennom. Jeg holdt så hardt i køllene at når jeg våknet om morgenen måtte jeg "brekke" fingrene på plass. *Jeg spilte nok i søvne.*

I så måte går det nok tilbake med de gamle guder, som det heter. Sikkert på andre måter også, men dem velger jeg å overse!

Jeg er så barnslig at jeg allerede gleder meg til den store jubileumsturneringen 10. juni, med påfølgende fest i klubben om kvelden.

Før i tiden hadde de visst sine egne barskap i klubbhuset. Så kunne de ta seg en pilefygert eller to etter endt runde. Godt vi ikke har det nå, det kunne utviklet seg til å bli ganske dramatisk når jeg tenker meg om. Blir jo noen runder i uken...

Tenk at klubben åpnet i

1956. Langt tilbake i det forrige århundret. Gamle, gode banen vår. Den blir bare vakrere jo eldre den blir. Skulle vært sånn med oss døde-lige og. Det hadde vært noe det.

Banen vår har sin egen "plastiske" kirurg. Han ser hvor det trengs en ansiktsløftning og han ser hvor det må foretas fettsuging. Han har til og med forstått at det kan lønne seg med litt Botox her og der i ny og ne. "Kirurgen" vokste opp på og ved golfbanen, og var en yndet caddie for de "conditionerte". Det var de som spilte den gangen, tilbake på 50-tallet. Jeg var også caddie, men jeg var med i B-gjengen, altså ikke like yndet som "kirurgen".

Det meste har jeg glemt. Det dukker vel opp igjen om noen år, hvis jeg er heldig.

Ett bilde ser jeg veldig klart. Vi - snottungene som dro trallene til de "conditionerte" - hang som vanlig rundt klubbhuset for å tjene litt ekstra lommepenger. For ni hull var prisen kr. 1.50, for atten det doblete.

Vår egen Rigmor Hamre, utrolig nydelig og elegant slo ut på hull en. Hun var iført smalt skjørt med folder nederst, slik at knærne fikk "fritt spillerom" i svingen. DET var kleskode det! Hvordan slaget ble, er visket fra hukommelsen.

Jeg var nok mest opptatt av kor fine hu va... Tenkte ikke på sving og resulter den gangen. Da var det bare om å gjøre å tjene mest mulig. Fast inventar i "Snobå" i Madlakrossen!

Husker jeg tjente elleve kroner og femti øre en dag like før syttende mai. Da hadde jeg gått caddie og solgt noen baller. Den gangen var golfballer godt betalt i pro-shopen. Bare spør "kirurgen". Den nasjonaldagen spiste jeg elleve is, en pølse og jeg tror jammen det rakk til en brus også.

Det var tider det.

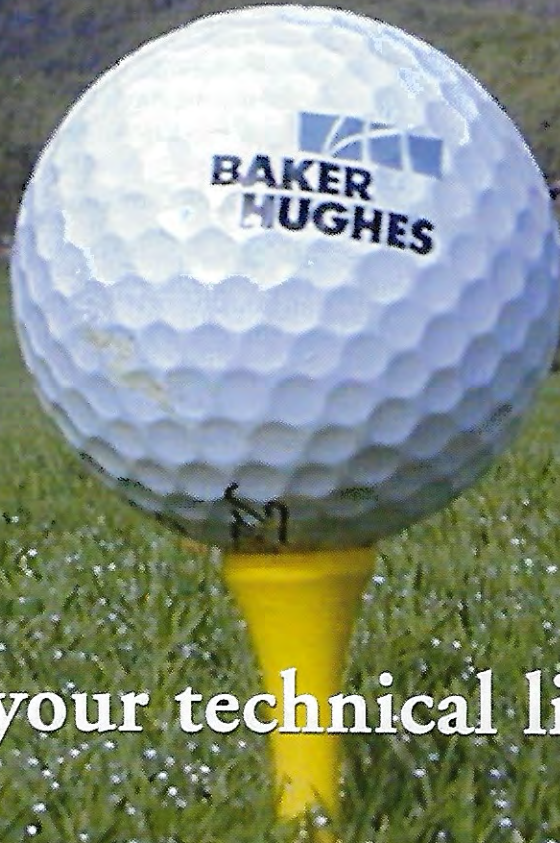
By the way - "kirurgen" dykker fremdeles etter baller i Stokkavatnet!!!

Hmmmm...

"KIRURGEN" I KJENT POSITUR
PÅ JAKT ETTER LANGE, FLATE BALLER...

Our main goal is Hole in One

Reach your technical limit with:

B

NORGE

P.P.

Velkommen, spillesugne seniorer!

AV NINA TJOMSLAND

Mens flere baner her er i gang med sesongen, er Vårspretten sesongåpning for oss fra Østlandet, og interessen er på topp, erklærer Bjørn Juvet som er ansvarlig for seniorinfo og -organisering. - Dette er den seniorturneringen som flest spillere reiser lengst til. For østlendinger blir Vårspretten nærmest en storfamilieturnering, og stort sett er vi veldig godt fornøyd.

Solen skinte og det var gode varmegrader da seniorene entret banen vår. Her slår Nina Middelthun ut fra hull 10 og staker ut retningen for de ventende herrene.

Tapre smil på hull 18. Det røyner på etter to dager med vårsprett. I morgen venter Sandnes & Sola (Forus), og værmeldingen antyder regn... Her smiler fra venstre: Arne Bråthen, Joao Leitao, Solfrid Foseide og Jon Klyve. (Foto: Ellen Jepsen)

Vårspretten omfatter en spilledag på hver av tre baner: Solastranden, SGK og Sandnes og Sola. Arrangementet slo an med én gang da det overtok etter Golf i Sør, sesongens første seniorturnering som da ble spilt på en 9-hullsbane i Kristiansand.

Når disse dagene fungerer som uttaging til representasjonsslag for alt fra EM til nordisk og landskamp mot Sverige, blir kapasiteten presset til det ytterste: i fjor var nesten 170 spillere med. Årets sprett – 21., 22. og 23. april – talte ikke til uttaging. Likevel kom deltakere fra hele Østlandet, og fra kysten helt opp til Nordvestlandet. Fredagsturneringen på Solastranden trakk 112 spillere, i spenn fra omtrent scratch til grønt kort.

For oss var det jo sen vår. Men de tilreisende – i den grad de hadde oppmerksomhet for annet enn fairways og greener og tilstøtende herligheter – kom til en verden som solen kjælet for, hvor påskeliljer smilte og lerker trillet fra tidlig morgen.

- Seniorgolf er alltid veldig hyggelig over hele landet, sier turneringsansvarlig Petter Lund. - Og Vårspretten blir stadig bedre, ikke minst takket være de spesielle kontaktene i hver av klubbene.

Det var rett og slett ikke mulig for den ellers så beskjedne Reidar Kobberstad å skjule stoltheten som lå sånn ca. ti tommer tykk utenpå hele skikkelsen.

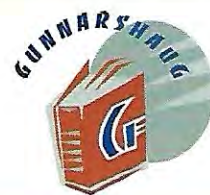
- Tenk, jeg fikk EAGLE! På einen.

Dette skjedde lørdagen under Vårspretten på SGKs bane.

- Slo ut med halvgodt slag, men slag nr. 2 - det gikk bare rett i koppen!

Vi har ikke sjekket grundig, men tør vi antyde at dette var årets første EAGLE både i Vårspretten og på Stavanger Golfklubbs bane?

(Tekst og foto: Ellen Jepsen)

Trykksaker
uten
Handicap

GUNNARSHAUG TRYKKERI AS
Telefon 51 82 82 00, Telefax 51 82 82 43